

Dla wszystkich tych, którzy chcą wiedzieć więcej.

TWÓJ PRZEDSZKOLAK

Gazetka dla rodziców, ukazująca się od 2000r.

STYCZEŃ 2014r.

Drodzy Rodzice!

***NOWY ROK TO DOBRA OKAZJA, ABY SIĘ ZMIENIAĆ, COŚ POSTANAWIAĆ. NIECH
CAŁY SKŁADA SIĘ Z SUKCESÓW I RADOŚCI.***

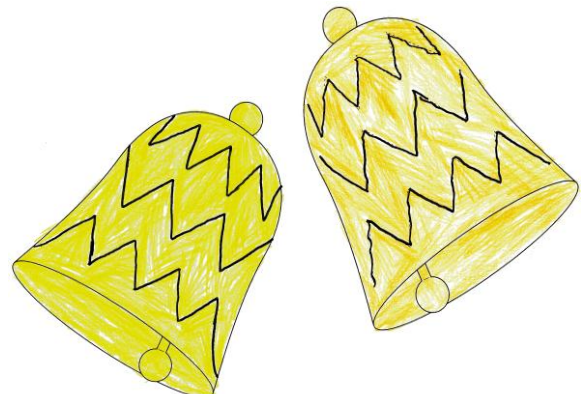
***JEDNAK NIECH NIE ZNISZCZY W NAS TEGO, CO WYRÓŻNIA NAS W TŁUMIE TAK,
ABYŚMY NADAL POZOSTALI SOBĄ.***

NAJLEPSZE ŻYCZENIA SKŁADAJĄ:

DYREKCJA, NAUCZYCIELE, PERSONEL ADMINISTRACYJNY

ORAZ

DZIECI PUBLICZNEGO PRZEDSZKOLA NR 2

Zanim dziecko pójdzie do szkoły

Irena Frączak

Stale niezadowolający odsetek dzieci uczęszczających do przedszkoli nie napawa optymizmem. Następstwa podjęcia nauki bez właściwego przygotowania są oczywiste: od trudności z opanowaniem podstawowych technik szkolnych (czytania, pisania, liczenia), poprzez niechęć do szkoły, nauczycieli, rówieśników, do nerwic i fobii szkolnych. Mimo tak poważnych skutków rzadko kiedy rodzice podejmują decyzję o odroczeniu dziecka od obowiązku szkolnego i ofiarowaniu mu szansy nadrobienia zaległości. Najczęstszą przyczyną wysłania dziecka do klasy pierwszej, mimo wyraźnych przeciwwskazań, jest kwestia opinii społecznej. Nadal większość rodziców obawia się reakcji na fakt powtarzania przez dziecko oddziały przedszkolnego bliższego lub dalszego środowiska. Często uważają, że dla dziecka lepsze będzie repetowanie klasy pierwszej niż zerówki. Nic bardziej mylnego. Braki w wiedzy i umiejętnościach dziecka (wobec których wskazane jest odroczenie od obowiązku szkolnego) dotyczą często elementarnych wiadomości o otaczającym świecie, tym rzeczywistym jak i "abstrakcyjnym", czyli świecie głosek, liter, cyfr i liczb. Tej wiedzy nie uda się uzupełnić w toku zajęć z ponad dwudziestoosobową klasą (a często z trzydziestoosobową), o różnym stopniu rozwoju i wiedzy, realizując przy tym bieżący materiał. W rezultacie dziecko, nie mogąc pojąć treści lekcji, zaczyna zajmować się czymś innym, przeszkadzając przy tym w klasie. Zaczynają się upomnienia, kary, skargi i uwagi do rodziców. Ponieważ nie ma w tej sytuacji winy dziecka, czuje się ono skrzywdzone przez nauczyciela, a często także przez rodziców, przypisujących mu lenistwo, nieuwagę, celową niechęć. Frustracja dziecka pogłębia się, wzrasta niechęć do szkoły i czynności tam wykonywanych (a więc czytania, pisania...), obniża się samoocena i motywacja. Dodatkowo rówieśnicy przypną mu łatkę "nieuka", "głupka". Może więc warto zaryzykować niechęć teściowej, docinki sąsiadki lub komentarz bratowej, aby pomóc dziecku w uzyskaniu pełnej dojrzałości szkolnej i umożliwić osiągnięcie sukcesu w nauce.

O rozwój dziecka należy dbać od poczęcia. Nikogo nie dziwi dbanie o prawidłowy przebieg ciąży, porodu, zapewnienie właściwego odżywiania, opieki lekarskiej. Zbyt mało jednak przywiązujemy wagi do rozwoju intelektualnego małego dziecka. A przecież wielu kłopotów szkolnych można by uniknąć, podejmując w porę różne zabawy i ćwiczenia wspomagające rozwój dziecka. Oto kilka przykładów zabaw i ćwiczeń do wykorzystania.

1. Rozmawiaj ze swoim dzieckiem, opisuj otoczenie, wyjaśniaj sytuacje, proś o ocenę. Zadbaj o prawidłowy rozwój mowy. Pamiętaj, że dziecko, które niepoprawnie mówi, tak samo będzie czytać i pisać.
2. Czytaj dziecku książeczki, to rozbudza zainteresowania czytelnicze, rozwija mowę, wzbogaca słownictwo, doskonali wyobraźnię i pamięć. Omawiaj z dzieckiem niejednoznaczne sytuacje (moralnie, emocjonalnie). Ucz właściwego stosunku do ludzi, zwierząt, roślin itp.
3. Od najmłodszych lat zapewnij dziecku przybory do rysowania (kredki, papier), pokaż, jak je właściwie trzymać, zachęcaj do rysowania, nawet jeśli pierwsze próby będą nieudane.
4. Układaj z dzieckiem puzzle, wykorzystuj obrazki, widokówki do tworzenia własnych układanek.
5. Wspomagaj pamięć dziecka - ucz wierszyków, piosenek, rymowanek, wyliczanek. Proś o opisanie obejrzanego obrazka, mijanego budynku czy parku lub wystawy sklepowej. Nie bój się pytać o szczegóły (np. kolor ubioru, ilość okien, gatunek drzew - oczywiście na miarę wiedzy dziecka).
6. Porównujcie podobne przedmioty, obrazki, poproś o wskazanie podobieństw i różnic (wykorzystaj obrazki zamieszczone w czasopismach dziecięcych; zmieniaj drobne szczegóły w pokoju, mieszkaniu, na stole).
7. Przygotuj dużo wyciętych z kartonu figur geometrycznych. Wykorzystaj je do układania różnych kompozycji wg zaproponowanego przez siebie wzoru, jak i wykonanych przez dziecko.
8. Wsłuchujcie się w odgłosy otoczenia, omawiajcie usłyszane dźwięki, naśladujcie je, powtarzajcie z zachowaniem kolejności - przygotowuje to dziecko do wyodrębniania głosek w mowie.
9. Proś o powtarzanie usłyszanych zdań, wyodrębnianie z nich słów, liczenie ich. Ucz dzielenia na sylaby, powtarzania sylab po kolei, a później wybiórczo (pierwszą, ostatnią, środkową). Ćwicz

wyklaskiwanie rytmu, łącz klaskanie z tupaniem, stukaniem, uderzaniem o różne przedmioty.

10. Pytaj, jakim dźwiękiem (głoską) rozpoczyna się dany wyraz, a jakim kończy. A może co jest w środku? Liczcie głoski, wymieniajcie je po kolei i na wrywki. Mów wyrazy, dzieląc na głoski i proś dziecko o powtórzenie w całości lub wskazanie przedmiotu, który wymieniłaś ("Co ja powiedziałam: d-o-m? Pokaż na obrazku").
11. Wykorzystaj codzienne sytuacje do kształtowania pojęcia liczby - liczcie zabawki, owoce, cukierki. Wprowadzaj proste dodawanie i odejmowanie ("Miałeś trzy cukierki, zjadłeś dwa. Ile ci zostało?").
12. Rozwiązujcie zagadki. Uczą one logicznego myślenia, uważnego słuchania, wyciągania wniosków.
13. Grajcie w gry planszowe - przygotowaj Twoje dziecko do pracy w grupie, podporządkowania się pewnym zasadom, wspomogą koncentrację uwagi, nauczą wytrwałości oraz właściwego podejścia do przegranej i wygranej. Mają poza tym walory dydaktyczne.
14. Umieść w widocznym miejscu tablicę (planszę) z literami i cyframi. Wskazuj je i nazywaj jak najwcześniej, początkowo na życzenie dziecka, później wykorzystaj do utrwalania liter i cyfr wprowadzanych w przedszkolu lub w zerówce. Pokaż różnice pomiędzy literami podobnymi (np. p-b-d-g; l-t-l-f; m-w-n-u). Ćwicz rozpoznawanie ich pojedynczo i w układzie (w wyrazach) - dobrym ćwiczeniem jest zaznaczanie literek w tekście np. gazecie, każdą innym kolorem.
15. Wykorzystaj wypukłe klocki z literkami lub cyframi do rozpoznawania dotykiem. Jeśli nie masz klocków, przygotuj literki, np. z papieru ściernego lub grubej tapety. Pisz palcem na gołej skórze (np. na pleckach, na przedramieniu) mylone przez dziecko literki lub cyferki, pomoże to lepiej zapamiętać kształt znaków dzięki wykorzystaniu dodatkowych zmysłów.
16. Bawcie się słowami - układajcie rymowanki, wymyślajcie wyrazy na jakąś głoskę lub sylabę, twórzcie łańcuchy wyrazowe (ostatnia głoska jest jednocześnie pierwszą następnego wyrazu), wykorzystujcie rozsypanki literowe do budowania wyrazów (scrabble).
17. Rozwiązujcie krzyżówki, rebusy, łamigłówki.

Jeśli mimo podjętych działań i wysiłku dziecka nauczyciel lub pracownik poradni sugeruje odroczenie od obowiązku szkolnego, radzę kierować się dobrem dziecka, a nie opinią rodziny lub sąsiadów. Oni nie będą musieli ponosić konsekwencji błędnej decyzji. Spadną one przede wszystkim na dziecko oraz rodziców i mogą na bardzo długo zmienić życie całej rodziny.

Milenka M.

Oliwia S.

Przedszkolak a komputer. Jak ochronić dziecko przed niebezpieczeństwami szklanego ekranu?

Używanie komputera jako jednego z pożytecznych narzędzi poszerzających możliwości rozwoju dziecka może przynieść duże korzyści; niebezpieczne natomiast staje się nadużywanie go. Obecnie coraz młodsze dzieci mają kontakt z komputerem, niejednokrotnie posługując się nim bardziej sprawnie niż rodzice. Nie można zapominać jednak o destrukcyjnym wpływie na psychikę dzieci łatwo dostępnych gier komputerowych, w których występuje wysoki poziom agresji słownej i nadmiar niepotrzebnych informacji. Każdy program, z którego korzysta dziecko, powinien być dostosowany do jego poziomu rozwoju i możliwości percepcyjnych, najlepiej na licencji, co stanowi zabezpieczenie przed dostępem do niewłaściwych treści. Prawdziwe kłopoty zaczynają się, gdy dziecko zaczyna przejawiać symptomy uzależnienia od komputera. Objawy, które powinny zaniepokoić rodziców i skłonić ich do interwencji, to:

1. odrealnienie, oddzielenie od rzeczywistości (dziecko uznaje gry, filmy, informacje, np. z sieci, za jedyną rzeczywistość, ważniejszą od codziennej),
2. frustracja w przypadku pozbawienia możliwości korzystania z komputera, przerywania gry, oglądania filmu itp. i powstająca na bazie frustracji agresja o różnych przejawach i skutkach, przedłużanie, przeciąganie czasu spędzanego przed ekranem, opóźnianie czasu pójścia spać, rezygnacja z posiłków na rzecz zabawy z komputerem,
3. ukrywanie, ile czasu rzeczywiście spędza się przy komputerze, łamanie danego słowa, że "program potrwa jeszcze tylko 10 minut",
4. rezygnacja z innych form aktywności, szczególnie zabawowej, z kontaktów z innymi dziećmi na rzecz komputera,
5. zaniedbywanie swoich - nawet drobnych - obowiązków,
6. pogorszenie stanu zdrowia, rozumiane jako:
7. podrażnienie spojówek i skóry,
8. pogorszenie wzroku,
9. bóle pleców,
10. podatność na infekcje,
11. bezsenność,
12. nadpobudliwość,
13. zaburzenia koncentracji uwagi i sprawności myślenia,
14. rozdrażnienie,
15. zaburzenia łaknienia,
16. kompulsja (brak kontroli w nadużywaniu korzystania z komputera),
17. zespół abstynencyjny - złe samopoczucie w okresach pozbawienia możliwości korzystania z komputera.

Sz szczególnie niebezpieczne może być niewłaściwie kontrolowane korzystanie przez młodsze dzieci z Internetu. Należy chronić maluchy przed możliwymi oszustami, hakerami czy przestępcami seksualnymi. Nie można pozwolić dzieciom na udzielanie informacji o sobie obcym w sieci. Od najwcześniejszych prób korzystania z Internetu naszym pociechom powinna towarzyszyć odpowiednia doza nieufności.

Magda K.

Marta L.

Tymek G.

„Jest taki dzień bardzo ciepły, choć grudniowy”

Kto nie zna słów tej piosenki?

Pewnie i niejeden przedszkolak zanuciłby ją z nami! I to właśnie te nasze przedszkolaki najbardziej oczekiwały tego dnia. Wymarzonego, ciepłego, rodzinnego i trochę czarodziejskiego. Lecz to nie tylko ten okres, ale cały okres oczekiwania jest niezwykle dla dzieci.

W pierwszej kolejności adwent. Oprócz rorat, w których mali uczestniczyli (a co najważniejsze, że z lampionami, bo ja z tego okresu 3-4 lat pamiętam tylko lampion) to i w naszych domach, jak i w naszym przedszkolu nie dało się nie zauważyć wielkich przygotowań do świąt, które nadeszły wielkimi krokami.

Przecież dzieci już są po Andrzejkach, gdzie jak co roku poznawały obrzędy towarzyszące temu świętu m.in. wróżyły sobie lejąc воск. A i co im powychodziło? Zabawa była przednia. Dzieci szczęśliwe!

A co dopiero było po Mikołaju? Pamiętam z poprzednich lat wychodzące dzieci z przedszkola z podarunkami i uśmiechami na twarzach. Zawsze ten dzień jest przygotowywany na medal. Dzieciaki tradycyjnie idą na spotkanie z Świętym Mikołajem, mają dla niego przygotowane piosenki i wierszyki.

A to jeszcze nie był koniec wrażeń w miesiącu grudniu.

Nasze przedszkole bardzo skwapliwie kultywuje tradycje i wpaja naszym dzieciom wartości, o których nie zapomną i to one będą przekazywać je dalej. Następnym wydarzeniem, w którym dzieci wzięły udział było spotkanie opłatkowe, które już na stałe zagościło w kalendarzu przedszkola.

Dzieci w tym dniu mają szansę podzielić się opłatkiem, skosztować potraw wigilijnych i śpiewać kolędy.

Dla naszych pociech każdy z tych wyjątkowych dni w przedszkolu to nie lada przeżycie. Poznają wiele tradycji i obrzędów, które nie zawsze i nie wszystkie lub po prostu inne są przekazywane w domu. Ale tu, w przedszkolu, dzieci nabierają odwagi, stają się bardziej otwarte na świat, ludzi i potrzeby innych.

Zresztą pewnie większość z nas stara się wpoić dzieciom, co sam wyniósł z rodzinnego domu, coś co jest najbliższe jego sercu i sprawia, żeby te święta były wyjątkowe.

Lena H.

Ewa Mamok
rodzic Średniaczka

ANDRZEJKOWA ZABAWA

*„W naszym zamku pełnym czarów
dziś otrzymasz morze darów
zajrzyj, powróż sobie z nami
przedszkolnymi czarodziejkami”.*

W dniach 28 i 29.11.2013 roku w naszym przedszkolu odbywały się spotkania andrzejkowe dla dzieci. Miały one na celu kultywowanie tradycji i obrzędów, związanych z ludowym zwyczajem, dlatego w programie imprez nie mogło zabraknąć historii andrzejek i wróżb, które są nieodłącznym ich elementem.

Nauczycielki starały się w przystępny sposób przybliżyć dzieciom dawne zwyczaje andrzejkowe, opisując sposób w jaki panny chciały dowiedzieć się o swoim losie. Przedszkolaki poznały i interpretowały przysłowia związane z „Dniem Świętego Andrzeja”. Piękne dekoracje i muzyka stwarzały atmosferę do wspólnych wróżb, czarów i innych atrakcji, a sale przedszkolne zamieniły się w komnaty do zabaw i wróżb.

Podczas spotkania pracownicy przedszkola starali się wytworzyć miłą, pełną zaufania do nauczycieli, ale zarazem tajemniczą atmosferę z mnóstwem niespodzianek. Każde dziecko otrzymało „grosik na szczęście”, które jako dar po wypowiedzeniu zaklęcia wrzucało do miski z wodą. Dużym przeżyciem dla przedszkolaków był teatr cieni, podczas którego, nasi podopieczni mieli okazję zobaczyć i usłyszeć głosy magicznych postaci, zapraszających dzielne dzieci do wspólnego wróżenia. Odważni mogli już bezpośrednio spotkać tajemnicze postacie: wróżkę, cygankę, czarownicę i zakręcić butelką, wybrać kubeczek czy ulubione

zwierzątko. Natomiast wszyscy dowiedzieli się „Kim będą w przyszłości”, pociągając za sznurek z magicznej skrzynki i wyciągając przedmiot będący symbolem danego zawodu. Dzieci chętnie brały też udział w wróżbie z butów, podczas której dowiedzieliśmy się, kto w najbliższym czasie pojedzie na daleką wycieczkę. Był również czas na szaloną zabawę: taniec z balonami, kapeluszem, szereg zabaw ruchowych przy muzyce „Woskowe figury”, „Tańczymy labada”, „Czary, mary” itp. Podczas naszego spotkania nie mogło zabraknąć najbardziej znanej wróżby, czyli lania wosku przez dziurkę od klucza. Po odgadnięciu zagadek i wniesieniu potrzebnych rekwizytów klucze, które otrzymały przedszkolaki otworzyły przed nimi tajemnice przyszłości.

trakcie trwania naszego spotkania, w chwilach wytchnienia dzieci słuchały poezji - wierszy D. Gellner „Wieczór Andrzejkowy” i B. Formy „Andrzejkowe wróżby”. Na zakończenie wspólnej zabawy każdy uczestnik otrzymał gałązkę wiśni, aby włożyć ją do wody i czekać czy zakwitnie do „Bożego Narodzenia”.

Przedszkolaki bawiły się doskonale, a tańce, śpiewy, konkursy i oczywiście wróżby, przysporzyły im wiele radości.

Lena H.

Nauczyciel
Publicznego Przedszkola nr 2
Edyta Smejkal

JAK PRZYGOTOWAĆ DZIECKO DO NAUKI PISANIA?

Pisanie jest procesem trudnym i skomplikowanym, dlatego przygotowanie dzieci do podjęcia tej czynności powinno mieć charakter zabawy, która jest podstawową formą jego aktywności.

W początkowej fazie życia malucha znaczącą rolę odgrywają rodzice.. To oni podejmują pierwsze wspólne zabawy ze swoimi pociechami, bawiąc się z nimi paluszkami. Podczas tych czynności dziecko ćwiczy chwyt łapiąc i trzymając za palce lub rękę swoich opiekunów, w tym momencie zaczynają się już rozwijać sprawności manualne, które w pewnym stopniu przyczynią się do prawidłowego trzymania narzędzi pisarskich.

Osoba dorosła rzadko zdaje sobie sprawę, że chlapanie się w wodzie, baraszkowanie po podłodze ze swoim dzieckiem, rzucanie i łapanie piłki służą rozwijaniu i usprawnianiu tzw. dużej motoryki. Z kolei lepienie z różnorodnych materiałów plastycznych (głina, modelina, masa solna, plastelina), darcie papieru, ugniatanie gazetowych kul, malowanie palcami, pędzlem na kartce czy też nawlekanie koralików na sznurek, wpływają na rozwój sprawności dłoni, palców i nadgarstka, czyli małej motoryki. Do podjęcia nauki pisania potrzebne są sprawne ręce i palce, dlatego pozwólmy naszym przedszkolakom na samodzielne podejmowanie czynności samoobsługowych, takich jak ubieranie i rozbieranie się, wkładanie i zdejmowanie skarpet, rajstop, zapinanie guzików, zamka, sznurowanie i wiązanie butów, czy też przypinanie lub odpinanie klamerek. Wyżej wymienione czynności również służą usprawnieniu dłoni i palców.

Przygotowanie do nauki pisania rozpoczyna się od pierwszych dni pobytu dziecka w przedszkolu. To proces ciągły. Polega on na rozwijaniu sprawności psychomotorycznych, rozbudzaniu i kształtowaniu procesów poznawczych oraz ćwiczeń grafomotorycznych. Ćwiczenia te służą osiągnięciu przez dziecko gotowości do pisania oraz do korygowania nieprawidłowej techniki rysowania i pisania. Wobec dzieci przedszkolnych spełniają rolę usprawniającą i stymulującą, gdyż wpływają na rozwój motoryki rąk i koordynacji wzrokowo-ruchowej, a więc przygotowują do nauki pisania.

Niewłaściwa technika wykonywania czynności graficznych jest przyczyną niskiego poziomu graficznego rysunku i pisma.

Przygotowanie do nauki pisania ma na celu:

- kształtowanie umiejętności określania kierunków oraz miejsca na kartce papieru;

- kształtowanie umiejętności słuchania opowiadań, bajek, wierszyków;
- rozbudzanie zainteresowań książką;
- usprawnianie rąk oraz koordynacji wzrokowo-ruchowej;
- dążenie do dbałości o szczegóły, estetykę i dokładność wykonywanych prac plastyczno-graficznych;
- umiejętność organizowania pola spostrzeżeniowego – rozpoznawanie i zapamiętywanie tego, co jest przedstawione na obrazkach.

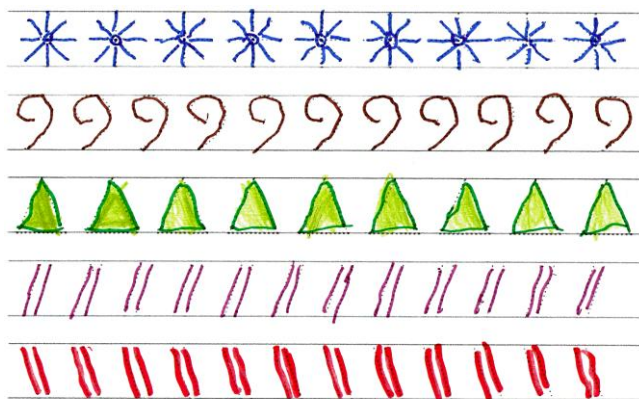
Dla opanowania poprawnej techniki pisania ważne jest też osiągnięcie dobrego poziomu współpracy oka i ręki. Przed przystąpieniem do nauki pisania w szkole konieczne jest zarówno usprawnienie szybkości i precyzji ruchów dłoni i palców, koordynacji ruchowej całego ciała, rozwijanie koordynacji wzrokowo-ruchowej, które stanowią o gotowości dziecka do pisania.

Przygotowały:

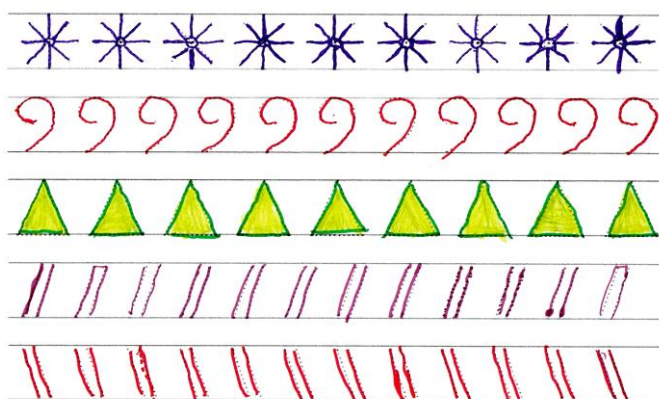
Iwona Maśka

Bożena Rak

Przykładowe prace dzieci 4, 5 i 6 – letnich.

Narysuj szlaczki nie wychodząc poza linię.

Narysuj szlaczki nie wychodząc poza linię.

Oliwia S.

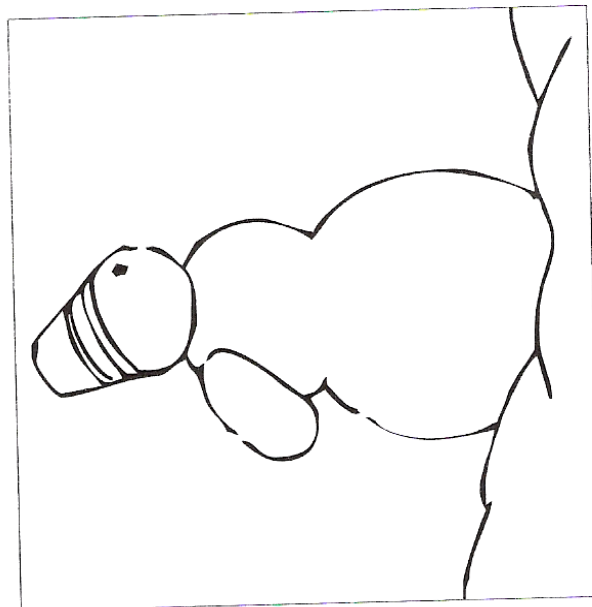
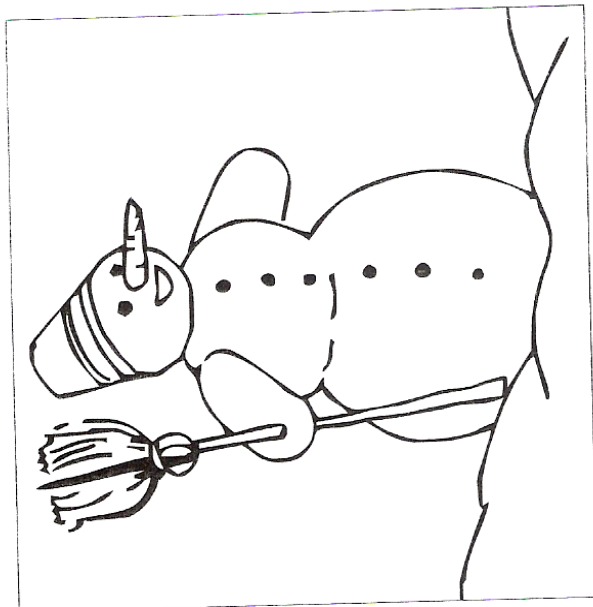

Marta L.

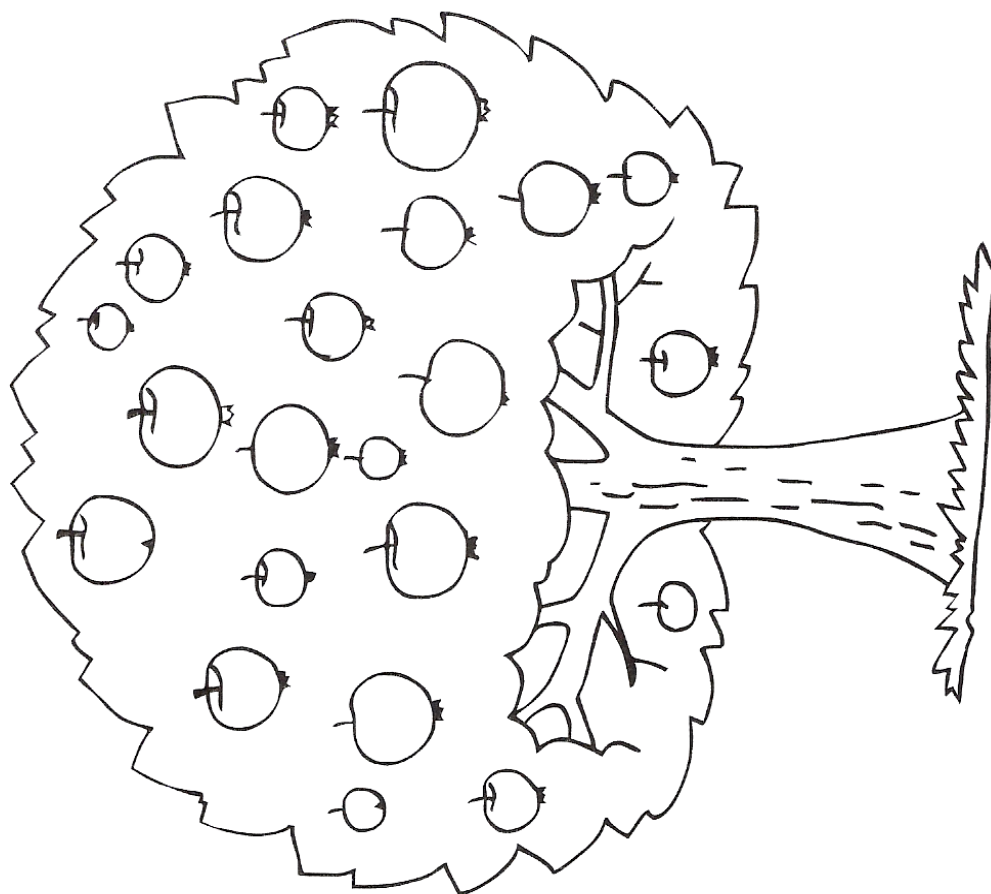

Oto kilka przykładowych ćwiczeń, które należy powiększyć do ćwiczenia z dzieckiem.

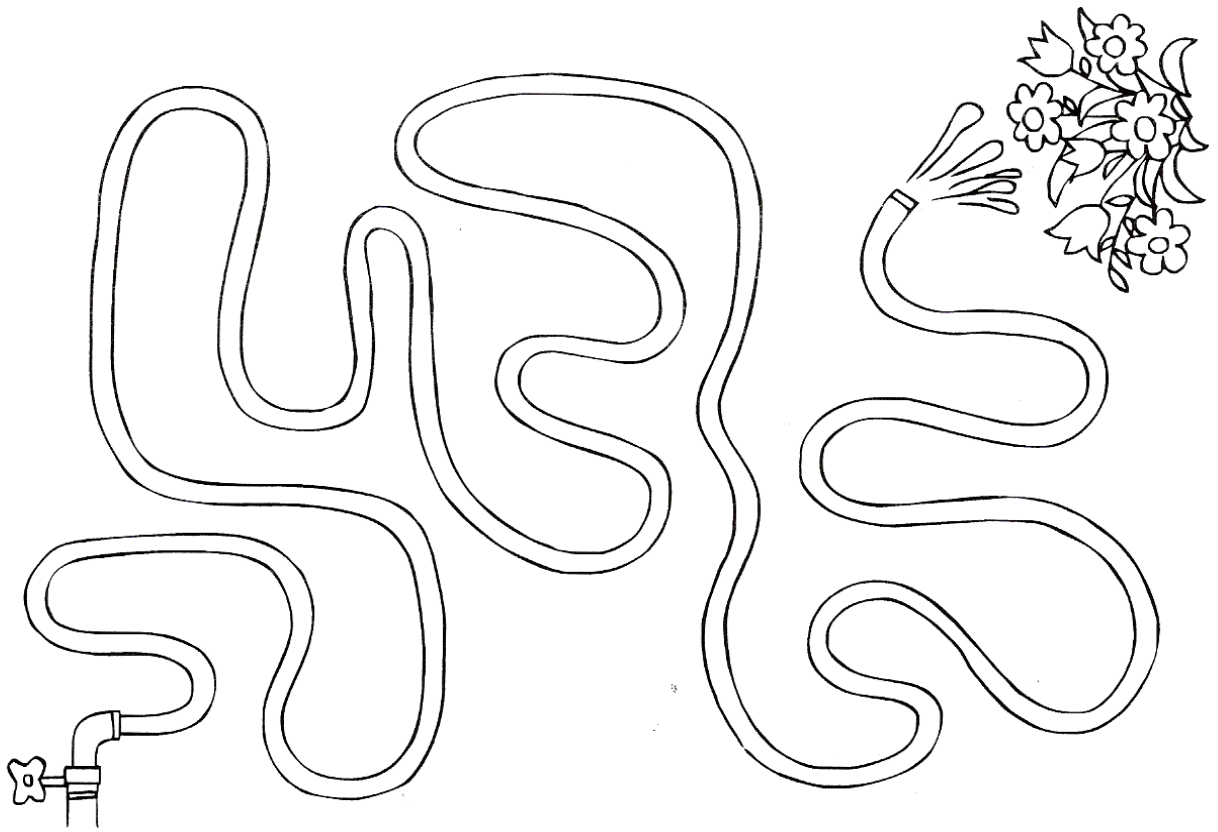
Porównaj oba rysunki i uzupełnij rysunek na dole o brakujące elementy.

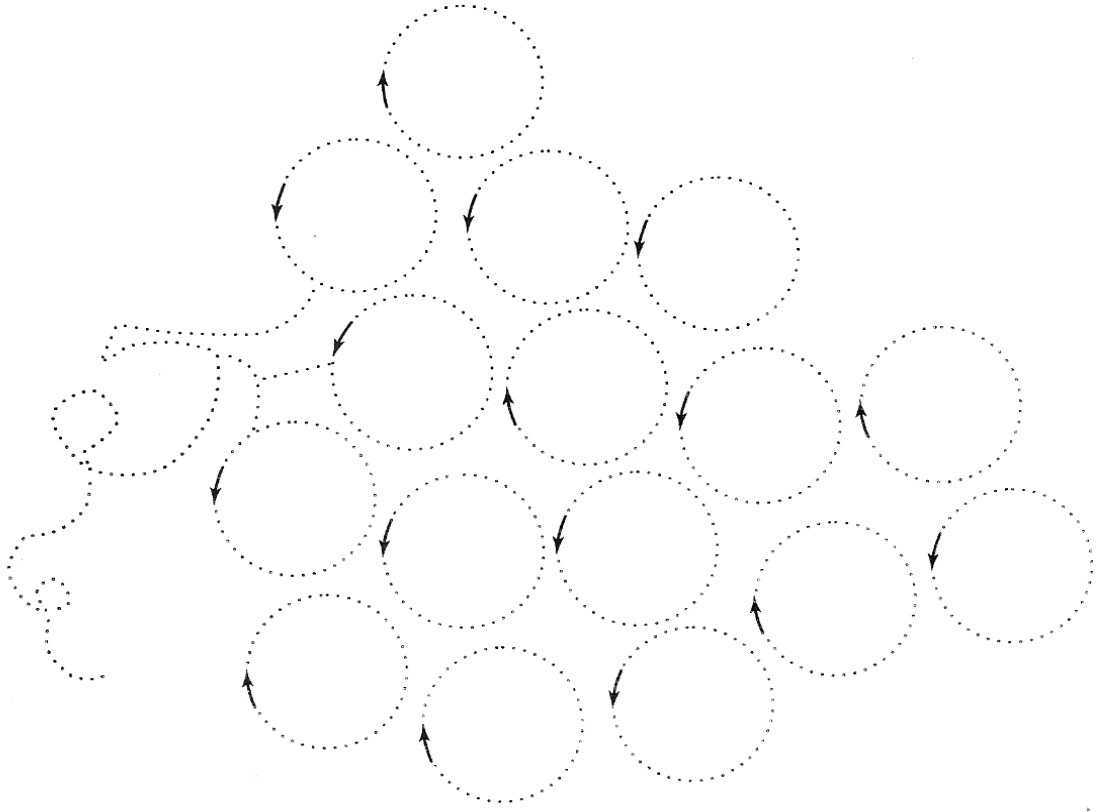
Zamaluj jabłka według zasady: największe na czerwono, średnie na żółto, najmniejsze na zielono.

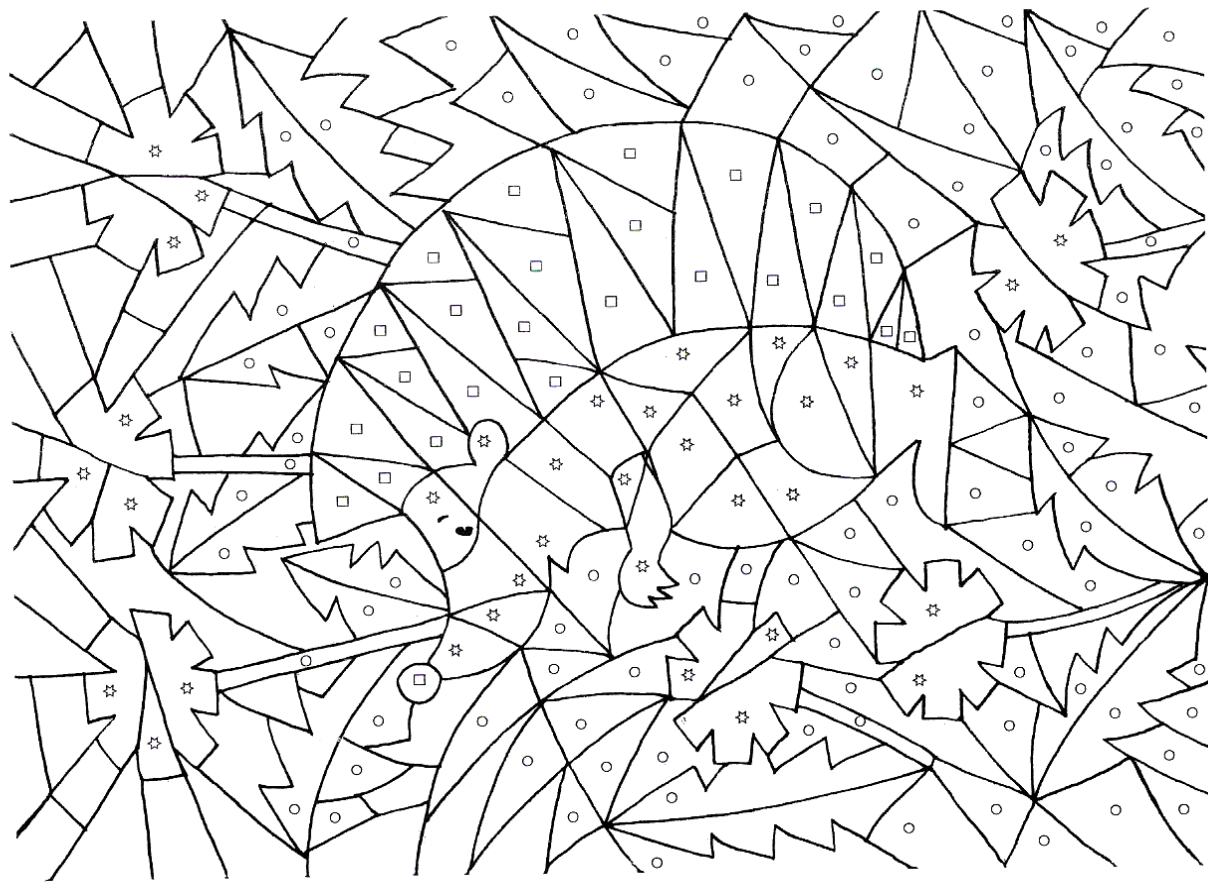
Narysuj ciągłą linią drogę, jaką musi przepłynąć woda w węży ogrodowym.

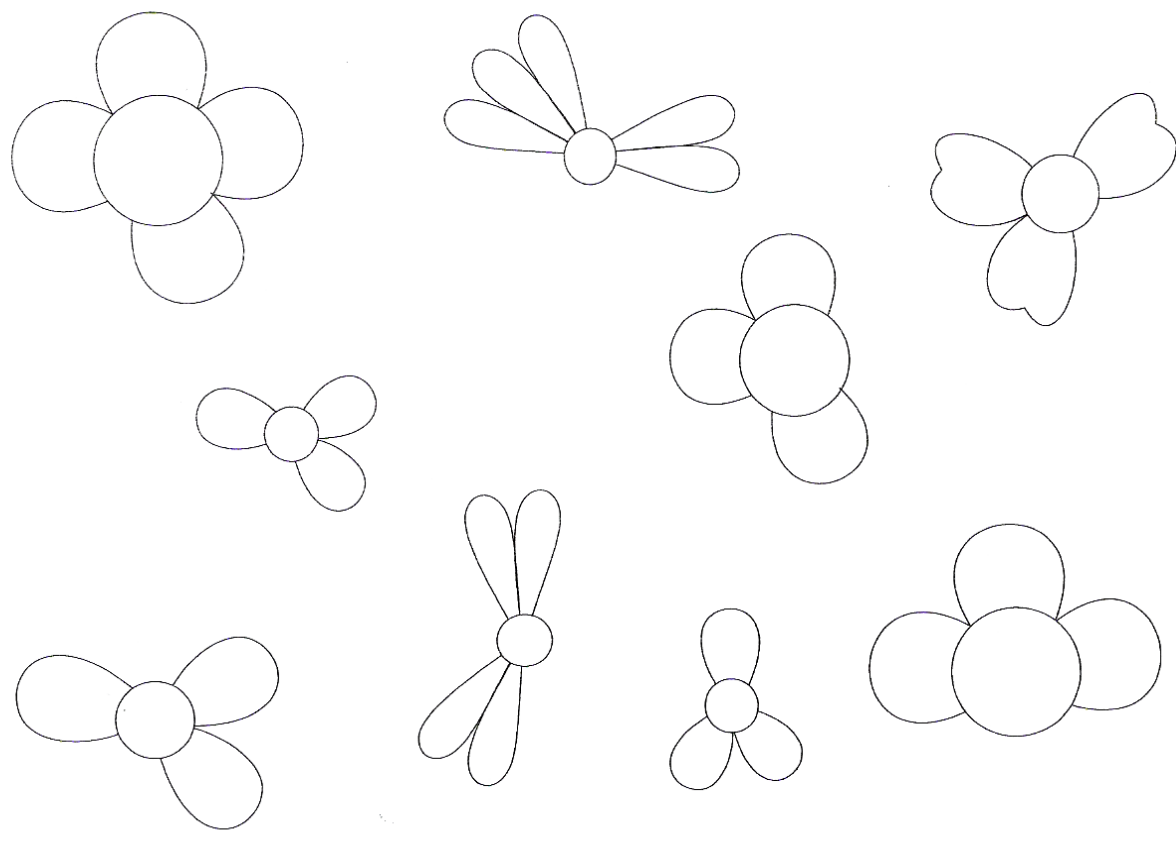
Dokończ rysowanie winogrona zgodnie z kierunkami strzałek. Pokoloruj obrazek, starając się nie wychodzić za jego kontury.

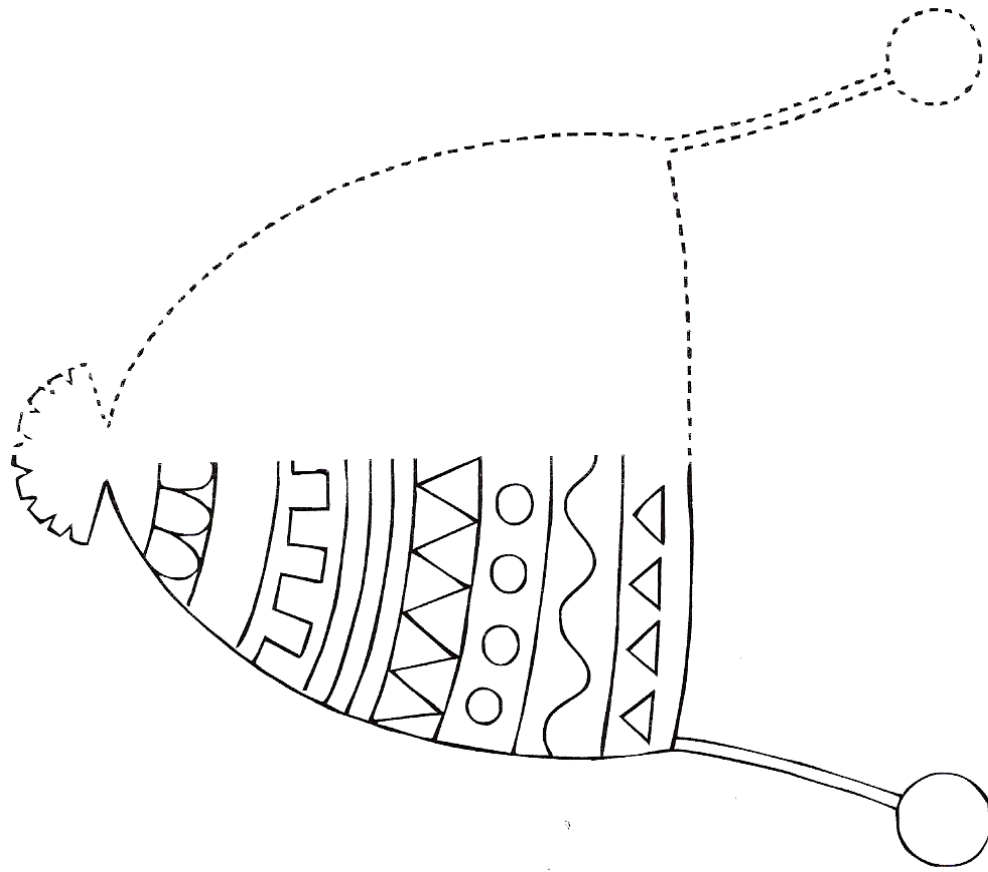
Pomaluj obrazek zgodnie z instrukcją: pola z kwadratami – na kolor brązowy, pola z gwiazdkami – na kolor żółty, pola z kółkami – na kolor zielony. Co widzisz na obrazku?

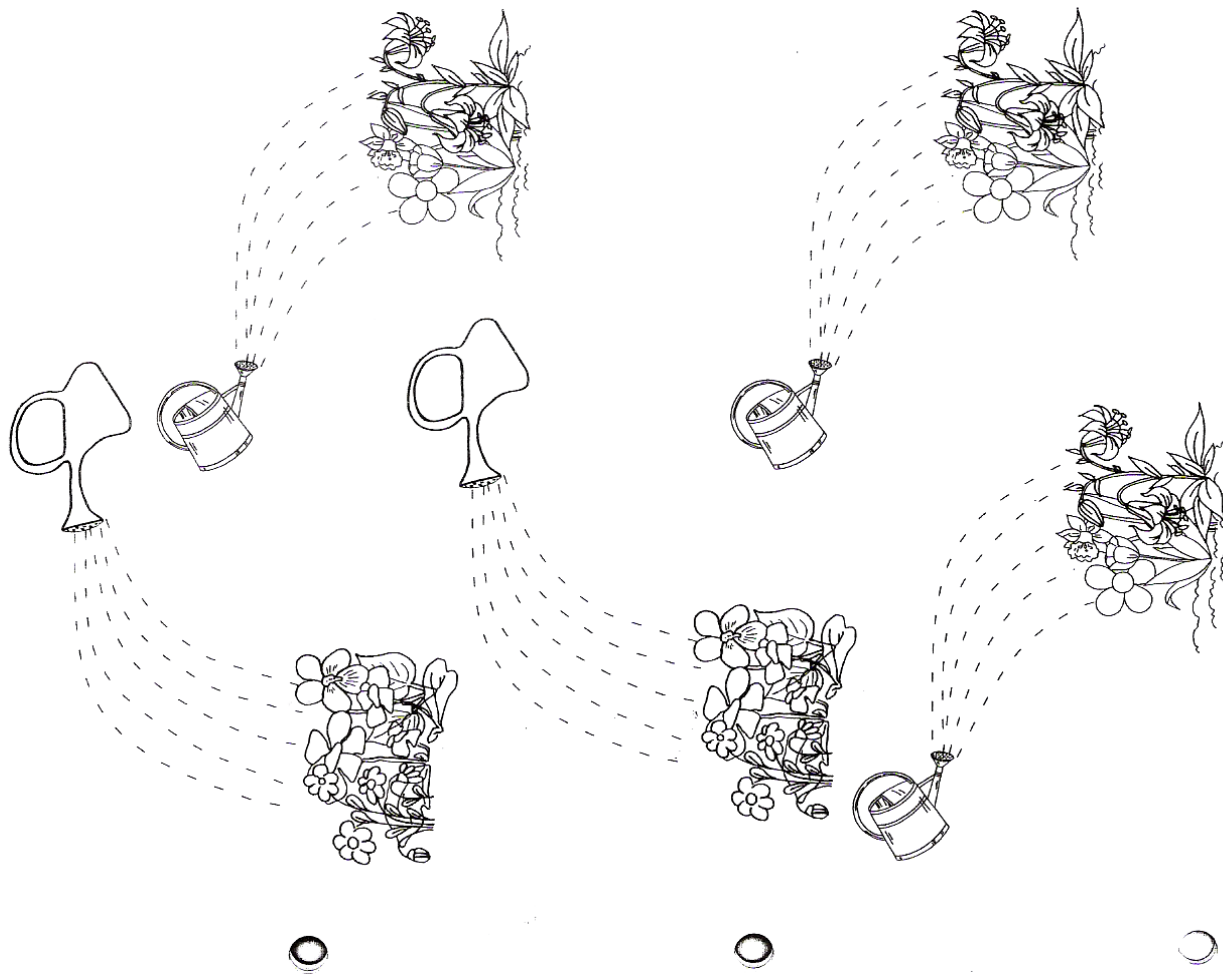
Dorysuj płatki wszystkim rumiankom.

Uzupełnij rysunek.

Podlej wszystkie kwiaty. Rysuj niebieską kredką po przerywanych liniach, nie odrywając kredki od papieru.

CO BYŁO, JEST I CO BĘDZIE

Na tej karcie możecie przeczytać o tym, co było i co jeszcze się wydarzy w naszym przedszkolu.

GRUDZIĘN:

1. „Witaj Święty Mikołaju” – impreza mikołajkowa;
2. 9.12.2013 – spotkanie z pisarką Renatą Piątkowską;;
3. 10.12.2013 – teatr w przedszkolu - „Wędrowki Świętego Mikołaja”;
4. „Idą święta” - spotkania opłatkowe w grupach wiekowych;

STYCZEŃ:

1. 17.01.2014 – teatr w przedszkolu - „Bajka ze śmiechem”;
2. 19.01.2014 – Koncert noworoczny z chórem Semper Communio;
3. spotkanie z utworami Kornela Makuszyńskiego - „Awantury i wybryki małej małpki Fiki-Miki”, „Awantura o Basię”;

LUTY:

1. 07.02.2014 – teatr w przedszkolu - „O Gosi i bałwanku Stefanku”;
2. 13.02.2014 – bal karnawałowy;
3. na zajęcia otwarte zaprosi Pani Małgorzata Władarz;

MARZEC:

1. 11.03.2014 – warsztaty teatralne;
2. powitanie wiosny;
3. na zajęcia otwarte zaprosi Pani Agata Bajbuła oraz Pani Iwona Maśka;

Oprócz tego zachęcamy do codziennego czytania dzieciom na dobranoc, ot tak dla podtrzymania więzi rodzinnych lub dla wypełnienia ciekawymi opowieściami chłodnych deszczowych wieczorów.

Ćwiczenia graficzne, dekorujące strony tej gazetki, wykonały nasze przedszkolaki z grupy średniej i starszej z wysokiego budynku:

Lena H., Oliwia S., Marta L., Magda K., Milena M., Tymek G.

